

maand: juni
jaar: 2011
nr: 12

GCL - BERICHTEN

Voor(zitters)woordje

Pasen ligt al even achter ons, maar zoals bij de leerlingen is ook bij mij het verrijzenis-thema blijven nazinderen.

De leerlingen bleven verdwaasd en vol vragen achter in angst, waar Jezus hen opriep om terug te gaan naar Galilea, de plek van hun dagelijks leven om Hem daar opnieuw te ontmoeten.

Als we verrijzenis zien in de betekenis dat het goede meer macht heeft dan de dood en uiteindelijk kan overwinnen, zijn er heel wat voorbeelden in ons eigen leven en in onze GCL te vinden.

In april was ik met vakantie met andere jonge gezinnen. Gezien de paastijd, hebben we er een kleine bezinning gehouden met de kinderen. Het is verrassend hoe die jonge bende met een open geest hoopvol de verhalen van Jezus op hun eigen leven kunnen en durven te leggen.

Onlangs was er een viering in UP Leuven, verzorgd door +11 jarigen, waar een jongere de homilie deed. Voor hem start verrijzenis met het zoeken naar vrede met jezelf en met de mensen in je omgeving. Je eigen wonden durven tonen en van daaruit met anderen op weg gaan.

En tot slot zijn er een reeks bezoeken gebracht door de stuurgroep aan de GCL-groepen. De leden van de stuurgroep komen enthousiast terug om me te vertellen dat diverse groepen op hun eigen manier op zoek gaan naar een stuk verdieping en zending in hun leven. Ze hebben hierin vaak al een hele traditie opgebouwd. Het is sterk verweven in hun leven en het ignatiaans bezig zijn is alom tegenwoordig.

Dit alles stelt me hoopvol dat onze ignatiaanse spiritualiteit, een krachtig middel blijft om in ons eigen Galilea op zoek te gaan naar wat mooi en blijvend is.

Ivo Raskin, voorzitter GCL-Vlaanderen.

Sympathie en antipathie in een gemeenschap

Jean Vanier, de stichter van de Arkgemeenschap, heeft een mooi boek geschreven over het leven in gemeenschap: *La communauté, lieu du pardon et de la fête* (Parijs, 1979 en 1989; in het Nederlands uitgegeven onder de minder geslaagde titel *In broosheid dragen*, Averbode, 1994). De beschouwingen in dit boek zijn de vrucht van de ervaringen van de auteur in de Ark, een gemeenschap waarvan mensen met een mentale handicap het hart vormen, maar ze zijn het overwegen waard voor iedereen die in een gemeenschap leeft of verlangt te leven. Ook in de GCL staat de G van gemeenschap voorop.

Vrienden en vijanden

Vanier schrijft onder meer over sympathieën en antipathieën in een gemeenschap. De twee grote gevaren voor een gemeenschap, zegt hij, zijn de "vrienden" en de "vijanden". De vrienden zijn degenen die mekaar graag mogen, die dezelfde aanleg en gevoelens, dezelfde gedachten en overtuigingen hebben, die op dezelfde manier tegen het leven aankijken. Dezen sluiten zich gemakkelijk bij elkaar aan. Men is graag bij iemand voor wie men sympathie voelt. Men laaft zich aan mekaar, men vleit mekaar: "Wij zijn de slimmen, de besten, de toffe jongens en meisjes." Dergelijke vriendschappen verhinderen echter dat men naar de anderen toe gaat en aandacht heeft voor hun noden. In plaats van een aanmoediging te zijn om een stap verder te gaan sluit de gemeenschap zich op in zichzelf. Ze wordt al gauw een club van middelmatigen, waar men alleen mekaar ziet.

In een gemeenschap bestaan ook vijandschappen. Er zijn altijd mensen met wie ik het niet goed kan vinden, die mij doen blokkeren, die me tegenspreken en de ontwikkeling van mijn persoonlijkheid en van mijn vrijheid belemmeren. Hun aanwezigheid is voor mij een bedreiging. Ze maakt me agressief of brengt me integendeel tot een vorm van slaafse passiviteit. In hun aanwezigheid voel ik me niet in staat mezelf te uiten en heb ik geen innerlijke vrede. Anderen wekken gevoelens van naijver en jaloersheid in mij op. Zij zijn wat ik had willen zijn en hun aanwezigheid herinnert mij voortdurend aan wat ik niet ben. Hun intelligentie en hun uitstraling wijzen me op mijn eigen armzaligheid. Nog anderen vragen te veel van mij. Ik kan niet ingaan op hun voortdurend zoeken naar toenadering. Ik voel me verplicht hen af te wijzen. Die mensen zijn mijn "vijanden"; ze zijn een gevaar voor me, en al durf ik het niet te bekennen, ik haat hen. Zeker, die haat is alleen psychologisch, ze is nog niet moreel, m.a.w. ze is niet gewild. Maar toch, ik zou liever hebben dat ze er niet waren, die mensen.

Het is heel natuurlijk, zo vervolgt Vanier, dat in een gemeenschap dergelijke gevoeligheden bestaan. Maar als we ons door onze gevoelens laten leiden, ontstaat er in de gemeenschap al heel snel groepsvorming. Het zal dan geen gemeenschap meer zijn, maar een groep personen, of groepen personen, die min of meer op zichzelf gericht zijn en geblokkeerd in hun relatie tot de anderen. Een gemeenschap kan alleen een gemeenschap zijn als de meeste leden bewust besloten hebben om die hindernissen op te ruimen en uit de cocon van de “vriendschappen” te komen en de hand uit te steken naar de “vijand”. “Heb je vijanden lief”, zegt Jezus. “Als je alleen liefhebt wie jou liefhebben, welk loon verdienen je dan? Doen de tollenaars dat ook niet?” (Mt 5,44.46).

Gemeenschap in Christus

Ook in de GCL vormen we geen gemeenschap op basis van sympathie. Er is geen bezwaar tegen dat we vrienden van mekaar zijn, integendeel, maar we zijn geen vriendengroep. Vriendschap is niet wat ons in een GCL-groep samenbrengt. We komen samen in de GCL omdat we allemaal proberen de Heer Jezus te volgen, en we mekaar daarin willen helpen. Christus is het fundament van ons samenzijn, Hij verzamelt ons. Ook in de GCL zijn er mensen die we minder sympathiek vinden, die op onze zenuwen werken of met wie we grondig van mening verschillen. Maar deze “vijanden” zijn geen reden om de groep te verlaten. De protestantse theoloog Dietrich Bonhoeffer (1906-1945) maakt het onderscheid tussen een “pneumatische” en een “psychische” gemeenschap (Leven met elkander, Zoetermeer, 1999, blz. 23). Pneumatisch noemt hij datgene wat alleen de Heilige Geest tot stand brengt; psychisch is wat uit natuurlijke krachten, drift en menselijke aanleg voortkomt. Een christelijke gemeenschap is altijd het werk van de Heilige Geest. De leden zijn, naar de uitdrukking van Ignatius, vrienden en vriendinnen in de Heer.

Het voorbije jaar hebben verscheidene GCL-groepen nieuwe leden opgenomen. Yes en Amar y servir zijn samen op weekend gegaan. Aan de waterkant en Nescio zijn gefuseerd. Het zijn tekenen dat onze groepen zich niet opsluiten. In Frankrijk wordt de samenstelling van de groepen regelmatig door het bestuur van de gemeenschap gewijzigd. Nieuwe leden zoeken aansluiting en anderen verlaten, om diverse redenen, de groep. Maar een groep kan ook vastlopen, er is geen groei meer, men trappelt ter plaatse. De samenstelling van de groep veranderen kan dan nieuwe vitaliteit brengen. In onze kleine gemeenschap in Vlaanderen is zoiets moeilijker te realiseren dan in Frankrijk, waar de GCL meer dan zesduizend leden telt, maar de idee is wel interessant.

Wereldgemeenschap

Op wereldvlak groeit langzaam maar zeker het besef dat de GCL één gemeenschap is. Ook in Vlaanderen. We spreken niet van de Gemeenschappen van Christelijk Leven, maar van de Gemeenschap van Christelijk Leven. Al in 1999 schreef Frieda Boeykens van Voeten op de grond: “Als je aansluit bij een GCL-groep, en dit kan misschien eigenaardig klinken, omdat het niet onmiddellijk overeenstemt met onze beleving, sluit je eigenlijk en op de eerste plaats aan bij de wereldgemeenschap van GCL, een lidmaatschap dat zich echter op de eerste plaats concretiseert in de lokale gemeenschap. Maar de verbondenheid en verantwoordelijkheid houdt niet op bij de grenzen van die groep, en strekt zich verder uit tot de nationale en internationale GCL. Die verantwoordelijkheid voor de nationale en internationale GCL uit zich op zijn minst in een principiële openheid. Een lokale GCL-gemeenschap kan onmogelijk genoeg aan zichzelf hebben, je kan niet aansluiten bij een GCL-groep en zeggen: ‘Wat elders in GCL gebeurt, raakt mijn kouwe kleren niet.’ Pas als die openheid er is, kan je van GCL spreken” (Christelijk Leven, juni 1999, blz. 32).

Op het wereldcongres in Nairobi (2003) ging men nog een stap verder: de GCL is een “apostolische gemeenschap”, d.w.z. wat ons samenbrengt is een gedeelde inzet voor het Rijk Gods. De Heer brengt ons samen in de GCL, niet zomaar, maar opdat we zouden meebouwen aan zijn rijk van gerechtigheid en liefde. Tijdens het wereldcongres in Fátima vijf jaar later moesten we erkennen dat deze stap voor vele nationale gemeenschappen wat vlug kwam. Er is meer tijd nodig. Een gemeenschap heeft tijd nodig om te groeien. Een gemeenschap is nooit af, zegt Jean Vanier. Ze is altijd onderweg naar een grotere liefde – voorbij spontane sympathieën en antipathieën – of ze gaat achteruit.

Pieter-Paul Lembrechts s.j.

Vragen voor een gesprek

1. Waarom ben ik lid van een GCL-groep? Wat brengt ons samen?
2. Wat zou ik ervan vinden als de samenstelling van onze groep zou worden veranderd?
3. Wat betekenen voor mij de nationale en de internationale GCL-gemeenschap?

In het kader van onze IgnAN-reeks, laten we jullie in deze GCL-berichten kennis maken met STREVEN.

Het Ignatiaans Apostolisch Netwerk is in Vlaanderen in 2008 opgericht als samenwerkingsverband tussen instellingen en werken die historisch gegroeid zijn uit het apostolaat van de jezuïeten.

Ook GCL-Vlaanderen is lid van IgnAN.

Streven

Cultureel maatschappelijk maandblad

Leestafeltijdschriften hebben een harde rug; ze blijven dan ook langer overeind. Het zijn bladen waarin de informatiestroom tot stilstand komt en waarin van nieuws alleen overblijft wat echt bezinkt. Sommige tijdschriften hebben daar een lange traditie in. Streven bestaat al sinds 1933. Het blad werd opgericht door de Antwerpse jezuïeten in de schoot van de Handelshogeschool Sint-Ignatius, het latere UFSIA.

Anders dan doorgaans het geval is in de dag- en weekbladpers, brengt Streven geen verslag van de actualiteit, maar probeert het maatschappelijke en culturele thema's breder te situeren en verder uit te diepen. Veel auteurs hebben een academische achtergrond, maar behandelen hun thema op een essayistische manier die een niet-gespecialiseerd publiek kan aanspreken.

Naast de hoofdartikelen (een vijftal per nummer), die een gemiddelde lengte hebben van tien bladzijden, zijn er drie rubrieken. Een forumrubriek waarin op de politieke en maatschappelijke actualiteit wordt ingespeeld, een podiumrubriek waarin het culturele veld nader wordt bekeken en een boekenrubriek die bestaat uit kortere recensies. Streven verschijnt elke maand behalve in augustus. Een nummer telt 96 bladzijden.

Vraag een gratis proefnummer:

Prinsstraat 15, B-2000 Antwerpen, tel: 03/212 10 20, fax: 03/212 10 22

e-mail: streven@skynet.be

website: www.streventijdschrift.be

Gebed

Pinksteren

*stort uw geest uit
stort uw geest uit
over jong en oud
over man en vrouw
over hoog en laag
over west en oost*

*stort uw vuur uit
stort uw vuur uit
in het hart van de mensen
in de mond van de mensen
in de ogen der mensen
in de handen der mensen*

*zend uw adem neer
over hen die geloven
over allen die twijfelen
over allen die liefhebben
over allen die eenzaam zijn*

*stort uw vuur uit
stort uw vuur uit
over de woorden der mensen
over het zwijgen der mensen
over de talen der mensen
over de liederen der mensen*

*zend uw adem neer
over allen die toekomst bouwen
over hen die het goede bewaren
over hen die het leven behouden
over allen die schoonheid scheppen
zend uw adem neer*

*stort uw geest uit
stort uw geest uit
over de huizen der mensen
over de steden der mensen
over de wereld der mensen*

*stort uw geest uit
over alle mensen van goede wil
hier en nu
over ons
stort uw geest uit
stort uw geest uit
stort uw geest uit*

A. Boone & F. Cromphout

Biecht van een kardinaal

Olivier Le Gendre, *Biecht van een kardinaal*, vert. Jean-Pierre Goetghebuer, Leuven, Davidsfonds, 2010, 361 blz.

Nadat dit boek, in 2007 verschenen, in Frankrijk heel wat ophef maakte, wekt de Nederlandse vertaling ook in Vlaanderen grote belangstelling. Het boek verhaalt hoe een schrijver door een kardinaal wordt uitgenodigd hem te helpen bij het schrijven van zijn memoires. Memoires, zegt de kardinaal, van een wat speciale soort. Nu hij, de tachtig voorbij, verlost is van elke bestuurlijke verantwoordelijkheid – hij stond jarenlang aan het hoofd van een belangrijk pauselijk ministerie – zou hij een soort balans van de toestand van de kerk willen opmaken. Welke fouten en vergissingen hebben ertoe geleid dat de katholieke kerk als instelling in het westen zoveel van haar invloed en gezag heeft verloren? Heeft de kerk nog toekomst in de moderne geseculariseerde maatschappij?

Na enig aarzelen aanvaardt de schrijver het voorstel. Er wordt besloten tot drie gespreksessies. De eerste zal plaatsvinden in Rome, de tweede in Avignon en de derde in een niet nader bepaalde stad in Zuidoost-Azië, waar de kardinaal zijn intrek heeft genomen in een opvangtehuis voor kinderen met aids. Vooral in de gesprekken in Rome en Avignon wordt genadeloos gepeild naar de historische oorzaken van de ondergang. De kerk schijnt ontelbare kansen te hebben gemist. Door zich hopeloos vast te klampen aan bijkomstigheden en verkeerde keuzes die met het evangelie niet veel te maken hadden en er zelfs tegen ingingen, heeft zij zich vervreemd van de moderne wereld.

De kardinaal ziet maar één teken van hoop in deze weinig opbeurende balans: teruggaan naar het essentiële. Niet in paniek het oude trachten te herstellen maar, in trouw aan het evangelie, een andere vorm van kerk-zijn uitvinden voor een tijd waarin de mens de goden uit zijn wereld heeft gebannen, maar daar nu zelf de limiet van ondervindt. Ook de geëmancipeerde mens heeft er nood aan in iets te geloven. Hij heeft vervangingsmiddelen voor zijn geloof gezocht: technische vooruitgang, internationale broederschap enz. Maar hoeveel ontgoochelde avonden volgden niet op een hoopvol morgengloren?

Wat zal die nieuwe manier van kerk-zijn dan wel zijn? In zijn Aziatisch verblijf tracht de kardinaal onder mensen bij wie de kerk als instelling totaal onbekend is en waarschijnlijk zal blijven, het evangelie te beleven door Gods tederheid voor de ongelukkigsten voelbaar te maken: aan het ziekbed van een stervende boeddhist, met een blinde jongen op zijn schoot, door mee te werken aan de opvang van seksueel misbruikte straatkinderen...

Aanvankelijk is de schrijver onthutst. Gaandeweg ontdekt hij echter dat hij niet ongedeed uit de ervaring zal komen. Hij is niet langer een professioneel auteur die een kardinaal helpt zijn gedachten neer te schrijven. Hij is de christen die zijn manier van christen-zijn moet bevragen en uitgenodigd wordt zich te 'bekereren' tot een authentiekere beleving daarvan.

Maar wie is die kardinaal? Heel wat verbouwereerde lezers willen absoluut een naam aan het hoofdpersonage geven. Alsof men de auteur alle krediet zou moeten ontnemen als 'zijn' kardinaal, zoals hij hem noemt, geen echte zou zijn. De filosofische, theologische en geschiedkundige feiten en analyses die in *Biecht van een kardinaal* behandeld worden zijn reeds in heel wat gespecialiseerde werken uitvoerig besproken. Deze studies zijn echter veel minder bekend bij wat men noemt 'het grote publiek'. In *Biecht van een kardinaal* kiest Le Gendre voor een literair genre dat onder de naam van 'realiteitsfictie' tegenwoordig heel wat succes oogst. Dit laat hem toe moeilijke en delicate problemen bevattelijk en op een aangenaam leesbare manier voor te stellen aan een minder gespecialiseerd publiek. Het geeft hem ook een vrijheid van spreken die geen enkele beroepstheoloog of kerkverantwoordelijke zich zou kunnen veroorloven in een academisch geschrift, zonder het risico te lopen op het matje geroepen te worden bij een nog steeds geduchte Romeinse instantie. Hij doet dit met brio en met een zin voor conversatie en dialoog waartoe alleen een Fransman en een getalenteerd schrijver in staat is.

Succes verzekerd. Het boek is echter méér dan een succes-story. Men mag het niet lezen 'alsof men erbuiten staat'. Zoals de schrijver wordt iedere christen direct aangesproken door de genadeloze analyses van de kardinaal en diens oproep om meer naar de essentie van de evangelische boodschap te gaan. 'Hoe kan ik christen zijn in een wereld die er blijkbaar geen weet meer van heeft of wil hebben?' was de titel van een conferentie van Le Gendre niet zo lang geleden in Brugge en in Gent.

André Cnockaert s.j., Drongen

GCL-Vlaanderen

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ivo Raskin – Warotstraat 19A - 3020 Herent – 016/68 01 51 – info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Pieter-Paul Lembrechts s.j. – Drongenplein 26 – 9031 Drongen – 09/216.64.27 – pp.lembrechts@oudeabdij.be

Redactie GCL-berichten: Renate Cauwels, Pieter-Paul Lembrechts s.j., Ann Siewu, Cecilia Vanneste (gcl-berichten@telenet.be)

Vormgeving: Pascal Veeckman

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €6 (Nederland €7,50).

GCL-rekeningnummer: 446-6611671-97 (Nederland: IBAN-nummer: BE54 4466 6116 7197 - BIC: KREDBEBB)

GCL-berichten

maand: juni

jaar: 2011

nr: 12

GCL-VLAANDEREN

Wat is de situatie? Wat zijn haar sterktes, de moeilijkheden en de uitdagingen? Ongeveer 130 leden, heel divers van beroep, komen in 17 groepjes bijeen. Na een jarenlange afslanking van leden en groepen, is er een stagnatie, tot zelfs prille groei. We putten uit deelnemers aan andere Ignatiaanse initiatieven (Loyolatocht, Met God de bossen in, Geestelijke oefeningen). De meeste groepjes worden begeleid door een jezuïet. Er is een zeskoppige gedreven stuurgroep. Er wordt momenteel getracht om de voeling met de groepjes en de leden te verhogen door het opstarten van bezoeken en het aanbieden van een peterschap.

2 IDEEËN

We wisselden uit over hoe onze zending zou kunnen ingevuld worden. Ik noteer hier 2 ideeën.

Vooreerst, het openstaan voor marginale christenen, m.a.w. voor zij die de kerk de rug hebben toegekeerd. Een ander idee bestaat erin niet direct te mikken op het werven van leden, maar laagdrempelig, op een creatieve manier en geduldig, goede dingen durven aanbieden. Getuigen van de ervaringen die we beleven en delen met elkaar. Dit kan bijvoorbeeld zijn:

- Hoe DELEN, UITWISSELEN, zodat mensen naar elkaar kunnen toegroeien?
- Hoe jouw persoonlijk LEVENSPROJECT vinden?
- Iets SAMEN MET ANDEREN doen, als pastoraal of apostolisch initiatief, op regionaal niveau: een adventbezinning uitwerken; een retraite organiseren; mensen op een ignatiaanse wijze leren bidden; peterschap over een school in de derde wereld;

Na een hartelijke afscheidsgroet, reden we terug naar onze heimat, BEMOEDIGD EN MET EEN BLIJ EN VERRUIMD HART !

*Geert Dutry
Lid van de stuurgroep*

Waaahhwww! ... de wereld-GCL wil ons ontmoeten en naar ons luisteren!

Enthousiast zeiden we JA! ... op een uitnodiging van de wereld-GCL. Het GCL-wereldbestuur komt jaarlijks bijeen gedurende een 10-tal dagen. Van 17 tot 27 februari 2011 waren ze verzameld in Frankrijk te Rijsel-Hautmont.

Op 19 februari kwamen wij, de stuurgroep van GCL-Vlaanderen, aan in het GCL-huis te Hautmont. Be welcome! Het werd een broederlijke en zusterlijke begroeting. Wij waren met vijven. Het wereldbestuur met elf mensen uit verschillende landen en werelddelen: Duitsland, Malta, USA, Mexico, Libanon, Kenia, Australië, D.R. Congo, Peru, Columbia en India.

We startten de avond met een eenvoudige en gemoedelijke eucharistieviering. Daarna was er een lekker avondmaal, met tijd voor nadere kennismaking. Omstreeks 20 uur staken we van wal met het groepsgesprek.

De wereld-GCL had voor haar 10-daagse 2 doelstellingen. Het doornemen van de toestand in alle GCL-landen. En het bespreken van enkele prioriteiten, o.a. "de gedeelde financiële verantwoordelijkheid". Vanavond stond dus België, t.t.z. GCL-Vlaanderen op het programma.

Jezuïeten lanceren nieuwe gebedwebsite

"www.gewijderuimte.org" staat online. Het is de Nederlandstalige versie van "Sacred Space". Op deze internationale gebedwebsite van de Ierse jezuïeten wordt elke dag een ignatiaanse meditatie aangeboden. Vertrekpunt is steeds de evangelielezing van de dag. De website geeft concrete suggesties voor het gebed en begeleidt de bezoeker doorheen de verschillende etappes van de stille meditatie. De speciaal ontworpen software laat toe dat de surfer zelf bepaalt wanneer hij bidt, aan welk ritme, hoe lang ... De meditatie kan gedaan worden voor het scherm, maar de aanwijzingen kunnen ook uitgeprint worden. De surfer kan in zijn eentje bidden of de meditatie kan met meerdere personen samen gedaan worden. Gedurende de vasten wordt bovendien een korte internetretraite aangeboden.

"Gewijde Ruimte" is een initiatief van de Vlaamse jezuïeten. Een 10-tal mensen, jezuïeten en leken, werken eraan mee. Sacred Space, de moederwebsite, bestaat in 21 talen. Vorig jaar werden er meer dan honderd miljoen pagina's gedownload.

*CCV in het bisdom Gent
Oude Abdij van Drongen
en de Interdiocesane Commissie voor Catechese
zijn verheugd u te kunnen aankondigen*

HET HUWELIJK

een vormingsreeks in het werkjaar 2011-2012

zie www.oudeabdij.be

Oproep tot betaling van de lidmaatschapsbijdrage als blijk van financiële solidariteit en verantwoordelijkheid

Onder het motto 'goede rekeningen maken goede vrienden' wordt hier een oproep gedaan om de lidmaatschapsbijdrage te betalen, zonder dewelke geen enkele organisatie goed kan functioneren, hoe spiritueel ze ook moge zijn. Het tarief blijft gelijk (zie hieronder), maar opnieuw wordt een vrijwillige gift gevraagd om solidair te zijn met GCL-gemeenschappen van minder welvarende landen en om projecten te steunen. Zoals verleden jaar betaalt elk lid (of koppel) rechtstreeks zelf - dus niet via de groepsverantwoordelijke - de lidmaatschapsbijdrage.

Een belangrijk deel van de nationale bijdragen wordt aangewend voor de Wereld-GCL (voor de Vlaamse GCL is dit voor 2011 €1560, liefst te verhogen met een voorgesteld bedrag aan giften van €250). De gelden voor de Wereld-GCL zijn bestemd voor de financiering van het secretariaat en voor bijzondere fondsen (zoals voor vorming) en van NGO's (hulpprogramma's). Eind 2010 had de Wereld-GCL nog een gecumuleerd verlies van €40.306. Hierbij dient benadrukt dat GCL meer is dan een lokaal groepje vormen, maar dat het een keuze is op wereldvlak voor een bepaalde spiritualiteit en levenswijze. Dit is uiteraard niet vrijblijvend en vraagt een engagement, ook op financieel vlak. Sommige nationale gemeenschappen ontwikkelen, dikwijls in samenwerking met andere instellingen, onder meer hun eigen werken zoals scholen, kindertehuizen en NGO's.

Met een bijkomend bedrag als gift drukken we onze solidaire verbondenheid uit met de grote Wereld-GCL-gemeenschap, en in het bijzonder met de GCL-gemeenschappen van heel arme landen. Zoals Projects No 147 (publicatie van de Wereld-GCL) van CLC "Financial Co-responsibility for the Mission" aangeeft, hebben vijf landen met zeer hoge hongersnood een GCL-gemeenschap en zijn er drie met een zeer hoge hongersnood in een proces van aansluiting. Naast het gewone werkingsbudget, beheert de Wereld-GCL speciale fondsen, die hoofdzakelijk speciaal bestemd zijn voor de arme landen en die gebaseerd zijn op spontane giften. Deze fondsen zijn onmisbaar voor de groei van arme gemeenschappen, waar de armen zich anders de deelname aan verschillende activiteiten (wegens bijv. verplaatsingskosten) niet of moeilijk kunnen veroorloven. Er zijn speciale fondsen voor de financiering van vormingsinitiatieven, apostolische netwerking en initiatieven en voor pleidooien bij internationale organisaties.

In het bijzonder past het een oprecht woord van dank te richten aan de milde weldoeners die vorig jaar naast hun lidmaatschapsgeld een gift (kopje koffie) hebben gestort van in totaal €435. Gelet op deze edelmoedigheid kunnen we dit jaar wellicht mikken op de traktatie van een cappuccino in de plaats van een gewoon kopje koffie. Die blijk van grote solidariteit geeft aan dat de Vlaamse GCL zich meer en meer verbonden weet met de ruime wereld-GCL.

Luc Buffel

*Secretaris-penningmeester Vlaamse GCL,
lid van groep 'Nescio'*

Kalender

NU REEDS TE NOTEREN:
GCL-dag op zondag 25 maart 2012

We willen jullie nu al uitnodigen voor onze GCL-dag in de lente van 2012. Het wordt een dag van ontmoeting met andere GCL-groepen. Daarnaast zal Jacques Haers s.j. ons een boeiende inleiding geven over de diverse crisissen die zich opstapelen in onze wereld. Onze christelijke wortels in de Jezus-figuur en het respect voor de andere kunnen ons oplossingen aanreiken die verschillen van wat we typisch doen om crisissen te bezweren, veraf en dichtbij.

Bezochte groepen:

Samuel : eind 2010

Yes: 15 januari

De eerste ronde: 17 maart

Ontmoeting: 18 maart

Kairos: 27 maart

Nescio : 10 mei

Amar y servir : 14 mei

Groep Ludwig: nieuwe groep die geregeld contact heeft met Ivo.

Voorlopige afspraken met groepen:

Sirah: 6 juli

Brondag te Drogen : 9 oktober 2011

We bevelen deze brondag aan als vormingsmoment. Onze GCL-begeleider Pieter-Paul Lembrechts s.j. leidt de dag. Hij zal het hebben over het 'verlangen'.

Europese ontmoeting geestelijke begeleiders

Van 3 tot 6 november gaat in Litouwen een Europese ontmoeting voor geestelijke begeleiders door. Pieter-Paul Lembrechts s.j. vertegenwoordigt er de Vlaamse GCL.

Denkweekend

De stuurgroep houdt net zoals vorig jaar een denkweekend om het bezoek aan de groepen te evalueren en richting te geven aan GCL-Vlaanderen. Dit gebeurt op 23-24 september 2011.

Lidgeld voor GCL-jaar 2011-2012

Zoals ieder jaar vragen we ook dit jaar aan iedereen om zijn steentje bij te dragen in de werkingskosten van onze Vlaamse GCL en de wereld GCL (zie artikel Luc).

In bijlage vinden jullie een overschrijvingsformulier. De minimum-bijdragen zijn:

GCL-lid:	€25	(per koppel €50)
niet-GCL-lid:	€6	Groepsbegeleiders dienen niet te betalen.
Nederland:	€7,50	GCL-leden ontvangen de GCL-berichten

Denk je er ook aan om een extraatje te schenken als teken van solidariteit met de minder welvarende GCL-gemeenschappen op de GCL-rekening? De wereld-GCL in de zeer ruime betekenis dankt je!